

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

Peer-Reviewed Open Access Crossref Google Scholar
SJIF Impact Factor 3.5 (2024-) Multidisciplinary

doi : <https://doi.org/10.63300/tm12042026>

Vol. 12 No. 04 (2026): September 2026, p410-431 | Available online at: www.tamilmanam.in

Original Research Paper – Peer reviewed ✓

அற இலக்கியங்களில் கல்வி வளர்ச்சியும் நோக்கமும் Educational Growth and Purpose in Ethical Literature

முனைவர். கோ. சத்யா,

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த் துறை, குருநானக் கல்லூரி, சென்னை 600042.

Dr. G. Sathya ,

Assistant Professor, Department of Tamil, Guru Nanak College, Chennai - 600042

Mobile: 9884240487 | Email: asdr.welcome@gmail.com

Article history

Received: 20-08-2026

Revised: 01-09-2026

Accepted: 08-09-2026

Published on: 10-09-2026

*Corresponding Author

Email:

asdr.welcome@gmail.com

Abstract:

Education is the fundamental tool for the holistic progress of human life. It is considered not merely a means of acquiring knowledge, but a way of life that enables individuals to live with ethics, character, and social responsibility. Such educational thoughts hold an ancient place in the cultural tradition of Tamils (Varadarajan; Velupillai). In particular, the Pathinenkilkanakku (Eighteen Lesser Texts) ethical literature produced during the Post-Sangam period clearly highlights the nobility of education and its practical purpose in life (Elangumaran; Vaiyapuri Pillai). Ethical works such as Thirukkural, Naladiyar, Iniyavai Narpattu, Inna Narpattu, Acharakovai, Palamoli Nanuru, Sirupanchamoolam, and Elathi do not treat education solely as intellectual growth; rather, they view it as a noble instrument to cultivate human morality, social responsibility, good governance, humility, rationality, and ethics for living. This paper examines the educational thoughts found in ethical literature, explaining their developmental background, the various objectives of education, and their role in individual and social progress. Furthermore, it compares these principles with modern educational policies (Government of India) and highlights the timeless relevance of the educational concepts emphasized in ethical texts. The study reinforces that value-based education, which shapes a human being into a complete personality, forms the foundation for sustainable social progress. This paper will be useful for researchers, teachers, and students interested in understanding the educational traditions of Tamil society.

Keywords: Didactic literature, educational development, purpose of education, ethical principles, moral education, Tamil educational thought.

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

சுருக்கம்

கல்வி என்பது மனித வாழ்க்கையின் முழுமையான முன்னேற்றத்திற்கான அடிப்படை கருவியாகும். அறிவைப் பெறுவதற்கான வழிமுறையாக மட்டுமன்றி, மனிதனை அறநெறியுடனும் பண்புடனும் சமூகப் பொறுப்புணர்வுடனும் வாழச் செய்யும் வாழ்க்கை முறையாகவும் கல்வி கருதப்படுகிறது. இத்தகைய கல்விச் சிந்தனைகள் தமிழரின் பண்பாட்டு மரபில் தொன்மையான இடத்தைப் பெற்றுள்ளன (வரதராஜன்; வேலுப்பிள்ளை). குறிப்பாக, சங்கம் மருவிய காலத்தில் தோன்றிய பதினெண்கீழ்க்கணக்கு அற இலக்கியங்கள் கல்வியின் உயர்வையும் அதன் வாழ்வியல் நோக்கத்தையும் தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றன (இளங்குமரன்; வையாபுரி பிள்ளை). திருக்குறள், நாலடியார், இனியவை நாற்பது, இன்னா நாற்பது, ஆசாரக்கோவை, பழமொழி நானூறு, சிறுபஞ்சமூலம், ஏலாதி போன்ற அறநூல்கள் கல்வியை வெறும் அறிவுசார் வளர்ச்சியாக மட்டும் கருதாமல், மனித ஒழுக்கம், சமூகப் பொறுப்பு, நல்லாட்சி, பணிவு, பகுத்தறிவு, வாழ்க்கை நெறி ஆகியவற்றை வளர்க்கும் உயரிய கருவியாகக் கருதுகின்றன.

இக்கட்டுரை அற இலக்கியங்களில் இடம்பெற்றுள்ள கல்விச் சிந்தனைகளை ஆராய்ந்து, அவற்றின் வளர்ச்சிப் பின்னணி, கல்வியின் பல்வேறு நோக்கங்கள், தனிமனித மற்றும் சமூக முன்னேற்றத்தில் அவற்றின் பங்கு ஆகியவற்றை விளக்குகிறது. மேலும், இன்றைய கல்விக் கொள்கைகளுடனும் (இந்திய அரசு) அற இலக்கியங்களில் வலியுறுத்தப்படும் கல்விக் கோட்பாடுகளுடனும் ஒப்பீடு செய்து அவற்றின் காலந்தோறும் நிலைத்திருக்கும் பொருத்தத்தையும் எடுத்துரைக்கிறது. மனிதனை முழுமையான ஆளுமையாக உருவாக்கும் அறம்சார் கல்வியே நிலையான சமூக முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படையாக அமைகிறது என்பதையும் இவ்வாய்வு வலியுறுத்துகிறது. தமிழ்ச் சமூகத்தின் கல்வி மரபை அறிய விரும்பும் ஆய்வாளர்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் மாணவர்களுக்கு இக்கட்டுரை பயனளிக்கும்.

முக்கியச் சொற்கள்

அற இலக்கியங்கள், கல்வி வளர்ச்சி, கல்வியின் நோக்கம், அறநெறி, ஒழுக்கக் கல்வி, தமிழர் கல்விச் சிந்தனை.

முன்னுரை

"கல்வி" என்பது மனிதனை அறியாமையிலிருந்து அறிவொளிக்குக் கொண்டு செல்லும் உயரிய சமூகச் சக்தியாகும். மனித வாழ்வில் ஏற்படும் அறிவு, ஒழுக்கம், பண்பாடு, பொறுப்புணர்வு மற்றும் சமூக முன்னேற்றம் ஆகிய அனைத்திற்கும் அடித்தளமாக கல்வி விளங்குகிறது. கல்வி என்பது வேலைவாய்ப்பைப் பெறுவதற்கான கருவி மட்டுமல்ல; அது மனிதனின் சிந்தனையையும் செயல்பாட்டையும் உயர்த்தி, தனிமனித வளர்ச்சியையும் சமூக நலனையும் உருவாக்கும்

வாழ்வியல் நெறியாகும். கல்வியின் உண்மையான நோக்கம் மனிதனை முழுமையான மனிதனாக உருவாக்குவதேயாகும்.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் கல்வி குறித்த சிந்தனைகள் சங்க இலக்கியங்களிலேயே காணப்பட்டாலும், சங்கம் மருவிய காலத்தில் தோன்றிய அற இலக்கியங்கள் கல்வியின் அவசியத்தை மிகவும் வலிமையாக எடுத்துரைக்கின்றன (ஆறுமுகம்; நடராஜன்). அக்காலம் அரசியல் மற்றும் சமூக மாற்றங்களின் காலமாக இருந்ததால், மனித சமுதாயத்தில் அறநெறியை நிலைநிறுத்துவதற்கும் ஒழுக்கமிக்க குடிமக்களை உருவாக்குவதற்கும் கல்வி முக்கிய கருவியாகக் கருதப்பட்டது. எனவே பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் கல்வியை அறத்துடன் இணைத்து விளக்குகின்றன. அதேபோல், நாலடியார், பழமொழி நானூறு, ஆசாரக்கோவை, சிறுபஞ்சமூலம், ஏலாதி போன்ற நூல்கள் கல்வியை அழியாத செல்வமாகவும், மனிதனை உயர்த்தும் ஆற்றலாகவும், சமூக மரியாதையைப் பெறச் செய்யும் நெறியாகவும் எடுத்துரைக்கின்றன. கல்வி பெற்றவரே சான்றோராக மதிக்கப்படுவர்; கல்வியற்ற வாழ்க்கை இருள்மயமானதாகும் என்ற கருத்தை இந்நூல்கள் தொடர்ந்து வலியுறுத்துகின்றன.

இன்றைய உலகம் அறிவியல், தொழில்நுட்பம், செயற்கை நுண்ணறிவு மற்றும் உலகமயமாக்கல் போன்ற புதிய பரிமாணங்களை நோக்கி வேகமாக நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இருப்பினும் கல்வியின் அடிப்படை நோக்கம் மாறவில்லை. அறிவு, ஒழுக்கம், மனிதநேயம், சமூகப் பொறுப்பு, சமத்துவ உணர்வு மற்றும் வாழ்வியல் திறன்களை வளர்ப்பதே கல்வியின் நிலையான இலட்சியமாக உள்ளது. இந்த அடிப்படைச் சிந்தனைகளை ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே அற இலக்கியங்கள் வலியுறுத்தியுள்ளமை அவற்றின் காலமறியாத சிறப்பாகும்.

எனவே, அற இலக்கியங்களில் கல்வி எவ்வாறு விளக்கப்படுகிறது, கல்வியின் வளர்ச்சிப் பின்னணி என்ன, கல்வியின் நோக்கங்கள் யாவை, அவை இன்றைய கல்விச் சூழலோடு எவ்வாறு தொடர்புபடுகின்றன என்பதனை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் முக்கிய நோக்கமாகும். மேலும், அற இலக்கியங்களில் இடம்பெற்றுள்ள கல்விச் சிந்தனைகள் நவீன கல்விக் கொள்கைகளுக்கும் மனித வள மேம்பாட்டிற்கும் வழங்கும் பங்களிப்புகளையும் இவ்வாய்வு விளக்க முற்படுகிறது.

அற இலக்கியங்கள் – தோற்றமும் சிறப்பும்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சங்க இலக்கியங்களுக்குப் பிந்தைய காலகட்டம் "சங்கம் மருவிய காலம்" என அழைக்கப்படுகிறது. இக்காலத்தில் தோன்றிய பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் பெரும்பாலானவை அறத்தை மையமாகக் கொண்டு இயற்றப்பட்டதால் அவை "அற இலக்கியங்கள்" எனப் போற்றப்படுகின்றன. கி.பி. 3 முதல் 6 ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலப்பகுதியில் உருவான இந்நூல்கள் தமிழர் சமூகத்தின் ஒழுக்க நெறி, வாழ்க்கை முறை, கல்விச்

சிந்தனை, நல்லாட்சி, குடும்ப அமைப்பு மற்றும் சமூகப் பொறுப்பு போன்ற பல்வேறு அம்சங்களை எடுத்துரைக்கின்றன (ஸ்வெலெபில்; வரதராஜன்). அரசியல் மாற்றங்களும் சமயச் சிந்தனைகளின் வளர்ச்சியும் ஏற்பட்ட காலத்தில் சமூகத்தை நல்வழிப்படுத்தும் நோக்கில் இந்நூல்கள் உருவாக்கப்பட்டன.

அற இலக்கியங்கள் மனித வாழ்க்கையின் அனைத்து நிலைகளுக்கும் பொருந்தக்கூடிய நெறிமுறைகளை வழங்குகின்றன. பிறப்பு, கல்வி, நட்பு, குடும்ப வாழ்க்கை, அரசாட்சி, செல்வம், வறுமை, பணிவு, ஈகை, ஒழுக்கம், பொறுமை போன்ற வாழ்க்கையின் பல்வேறு பரிமாணங்கள் இந்நூல்களில் விளக்கப்படுகின்றன. குறிப்பாக கல்வி என்பது மனித வாழ்க்கையின் அடிப்படைச் செல்வம் என்றும், கல்வியில்லாத வாழ்க்கை முழுமையற்றது என்றும் இந்நூல்கள் தொடர்ந்து வலியுறுத்துகின்றன.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கில் இடம்பெறும் திருக்குறள், நாலடியார், இனியவை நாற்பது, இன்னா நாற்பது, ஆசாரக்கோவை, பழமொழி நானூறு, சிறுபஞ்சமூலம், ஏலாதி போன்ற நூல்கள் கல்வியை அறிவைப் பெறும் கருவியாக மட்டுமன்றி, அறநெறியுடன் வாழ்வதற்கான வாழ்வியல் பயிற்சியாகவும் விளக்குகின்றன. இந்நூல்களின் ஆசிரியர்கள் கல்வி மனிதனின் உள்ளத்தைச் செம்மைப்படுத்த வேண்டும் என்பதையே முதன்மைக் கொள்கையாகக் கொண்டுள்ளனர்.

திருவள்ளுவர் கல்வியின் உயர்வை மிகவும் தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறார்.

"கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்

நிற்க அதற்குத் தக."

(திருக்குறள் 391)

இந்தக் குறள் தமிழர் கல்வித் தத்துவத்தின் மையக் கருத்தாகும். குற்றமற்ற முறையில் கற்றுத் தேர்ந்த பின், கற்ற அறிவிற்கேற்ப வாழ வேண்டும் என்பதே இதன் சாராம்சமாகும். வெறும் பட்டப்படிப்போ அல்லது நூலறிவோ கல்வியின் நிறைவு அல்ல; கல்வி நடைமுறை வாழ்க்கையில் வெளிப்பட வேண்டும் என்பதையே திருவள்ளுவர் வலியுறுத்துகிறார் (பரிமேலழகர்; நாராயணசாமி). இன்றைய "விளைவு சார்ந்த கல்வி (Outcome-Based Education)" மற்றும் "திறன் சார்ந்த கற்றல் (Competency-Based Learning)" போன்ற கல்வி அணுகுமுறைகளுக்கும் இக்குறள் முன்னோடியாகக் கருதப்படுகிறது.

அதேபோல் திருவள்ளுவர் கல்வியின் நிலையான மதிப்பை மற்றொரு குறளில் எடுத்துரைக்கிறார்.

"கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு

மாடல்ல மற்றை யவை."

(திருக்குறள் 400)

செல்வம், பதவி, புகழ் ஆகியவை காலப்போக்கில் அழியக்கூடியவை. ஆனால் கல்வி மட்டுமே மனிதனிடமிருந்து பிரியாத நிலையான செல்வமாகும். பொருளாதாரச் செல்வத்தை இழந்தாலும் கல்வியறிவின் மூலம் மீண்டும் முன்னேற முடியும். இதனால் கல்வி மனிதனின் நிரந்தர மூலதனமாகக் கருதப்படுகிறது.

நாலடியாரும் கல்வியின் உயர்வை எடுத்துரைக்கிறது (பிள்ளை; ஜெயின்). அந்நூலில் அறிவுடையவர்களே உலகில் மதிப்பைப் பெறுவர் என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்படுகிறது. கல்வி ஒருவரின் பிறப்பை உயர்த்துவதில்லை; மாறாக அவருடைய பண்பையும் அறிவையும் உயர்த்துகிறது. எனவே கல்வி சமூக உயர்விற்கான அடிப்படைச் சக்தியாக விளங்குகிறது.

அற இலக்கியங்கள் கல்வியை மூன்று முக்கிய பரிமாணங்களில் விளக்குகின்றன:

- அறிவு வளர்க்கும் கல்வி – சிந்தனை, பகுத்தறிவு, அறிவாற்றல் ஆகியவற்றை வளர்க்கும் கல்வி.
- ஒழுக்கம் வளர்க்கும் கல்வி – பணிவு, நேர்மை, அன்பு, ஈகை, பொறுமை போன்ற உயரிய பண்புகளை உருவாக்கும் கல்வி.
- சமூக முன்னேற்றக் கல்வி – குடும்பம், சமூகம் மற்றும் நாட்டிற்கு பொறுப்புள்ள குடிமக்களை உருவாக்கும் கல்வி.

பரிமாணம்	மையக் கூறுகள்	நோக்கம்
அறிவு வளர்க்கும் கல்வி	சிந்தனை, பகுத்தறிவு, அறிவாற்றல்	தெளிவான சிந்தனையை வளர்த்தல்
ஒழுக்கம் வளர்க்கும் கல்வி	பணிவு, நேர்மை, அன்பு, ஈகை, பொறுமை	பண்பட்ட ஆளுமையை உருவாக்குதல்
சமூக முன்னேற்றக் கல்வி	பொறுப்புணர்வு, ஒற்றுமை, நல்லாட்சி	பொறுப்புள்ள குடிமக்களை உருவாக்குதல்

படம் 1: அற இலக்கியங்களில் கல்வியின் மூன்று பரிமாணங்கள்

அற இலக்கியங்களில் காணப்படும் கல்விச் சிந்தனைகள் சமய எல்லைகளைத் தாண்டி மனிதநேயத்தை மையமாகக் கொண்டவை. இந்நூல்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்திற்கோ காலத்திற்கோ மட்டும் பொருந்துபவை அல்ல; உலகளாவிய மனித வாழ்விற்கும் பொருந்தக்கூடியவை. அதனால்தான் திருக்குறள் உலகப் பொதுமறை எனப் போற்றப்படுகிறது. இன்றைய கல்விக் கொள்கைகள் அறிவியல், தொழில்நுட்பம், திறன்வள மேம்பாடு,

வேலைவாய்ப்பு போன்ற அம்சங்களை வலியுறுத்தினாலும், அவற்றுடன் இணைந்து ஒழுக்கம், மனிதநேயம், சுற்றுச்சூழல் பொறுப்பு, சமூக நீதி, சமத்துவம் ஆகியவற்றையும் வளர்க்க வேண்டிய அவசியம் உள்ளது. இந்த அடிப்படைக் கருத்துகளை ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே அற இலக்கியங்கள் வலியுறுத்தியுள்ளமை அவற்றின் காலமறியாத சிறப்பாகும்.

இதனால் அற இலக்கியங்கள் கல்வியை ஒரு பாடத்திட்டமாக அல்ல, வாழ்க்கையை உயர்த்தும் ஒழுக்கப் பயிற்சியாகக் கருதுகின்றன. இத்தகைய கல்வியே தனிமனித வளர்ச்சியையும் சமூக நலனையும் நிலைநிறுத்தும் என்ற சிந்தனையே அற இலக்கியங்களின் மையக் கொள்கையாகும்.

தமிழர் கல்விக் கோட்பாடு

தமிழர் நாகரிகத்தின் அடையாளங்களில் கல்வி முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகிறது. தமிழர் கல்வி என்பது வெறும் எழுத்தறிவை மட்டுமே குறிக்கவில்லை. அது மனிதனின் அறிவு, ஒழுக்கம், பண்பு, சமூகப் பொறுப்பு, மனிதநேயம், பகுத்தறிவு மற்றும் வாழ்வியல் திறன்களை ஒருங்கிணைத்து வளர்க்கும் முழுமையான செயல்முறையாகும். எனவே, தமிழர் கல்விக் கோட்பாடு "அறத்தோடு கூடிய அறிவு" என்ற அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது.

பழந்தமிழ் சமுதாயத்தில் கல்வி மனிதனின் உயர்விற்கான முதன்மையான கருவியாகக் கருதப்பட்டது. பிறப்பு, செல்வம், பதவி ஆகியவற்றைக் காட்டிலும் கல்வியே மனிதனை உயர்த்தும் உண்மையான செல்வம் என்று அற இலக்கியங்கள் வலியுறுத்துகின்றன. இக்கல்வி தனிநபரின் அறிவை வளர்ப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், சமுதாய நலனுக்காகப் பொறுப்புடன் செயல்படும் குடிமகனை உருவாக்குவதே அதன் முக்கிய நோக்கமாகும்.

தமிழர் கல்விச் சிந்தனையில் பணிவு முக்கியமான பண்பாகக் கருதப்படுகிறது. கல்வி கற்றவன் அகந்தையின்றி இருக்க வேண்டும் என்பதே அறநூல்களின் கருத்தாகும். அறிவு வளர வளர பணிவும் வளர வேண்டும்; பணிவற்ற கல்வி முழுமையான கல்வி அல்ல.

நாலடியாரும் கல்வியின் சிறப்பை வலியுறுத்துகிறது. கல்வியால் மனிதனின் சிந்தனை உயர்கிறது; அவனுடைய வாழ்க்கை ஒழுங்குபெறுகிறது; சமூகத்தில் மதிப்பும் மரியாதையும் கிடைக்கிறது. பிறப்பால் அல்ல, கல்வியால் மனிதன் சிறப்படைகிறான் என்ற உயரிய சமத்துவக் கருத்தும் நாலடியாரில் வெளிப்படுகிறது.

அதேபோல் இனியவை நாற்பது கல்வியை இனிய செயல்களின் அடிப்படையாகக் காட்டுகிறது. அறிவு பெற்றவர் இனிய சொற்களைப் பேசுவார்; பிறருக்கு உதவுவார்; கோபத்தை அடக்குவார்; சமுதாயத்தில் நல்லிணக்கத்தை உருவாக்குவார். எனவே கல்வி என்பது அறிவை மட்டுமல்ல, மனித உறவுகளையும் மேம்படுத்தும் கருவியாக அமைகிறது.

ஆசாரக்கோவை ஒழுக்கமிக்க வாழ்க்கைக்கு கல்வி இன்றியமையாதது என்பதை எடுத்துரைக்கிறது

(சுப்ரமணியன்). ஆசிரியரை மதித்தல், பெரியோரை வணங்குதல், உண்மையைப் பேசுதல், அடக்கத்துடன் நடத்தல் போன்ற நல்லொழுக்கங்கள் கல்வியின் ஒரு பகுதியாகவே கருதப்படுகின்றன. இதனால் கல்வி என்பது பள்ளிக்கூடத்தில் முடிவடையும் செயலல்ல; வாழ்நாள் முழுவதும் தொடரும் பண்பாட்டுப் பயிற்சியாகும்.

பழமொழி நானூறு கல்வியை அனுபவத்துடன் இணைக்கிறது (புலியூர் கேசிகன்). நூலறிவு மட்டுமே போதாது; வாழ்க்கை அனுபவமும் கல்வியோடு இணைய வேண்டும் என்ற கருத்தை பல பழமொழிகள் வலியுறுத்துகின்றன. இதுவே இன்றைய அனுபவவழிக் கல்வி (Experiential Learning) என்ற அணுகுமுறையுடன் ஒத்துப்போகிறது.

சிறுபஞ்சமூலம் மற்றும் ஏலாதி ஆகிய நூல்களும் நல்ல நண்பர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது, தீய பழக்கங்களைத் தவிர்ப்பது, நேர்மையுடன் வாழ்வது, பிறருக்கு உதவுவது போன்ற வாழ்வியல் நெறிகளை கல்வியின் அங்கங்களாக எடுத்துரைக்கின்றன. மனிதனின் முழுமையான ஆளுமை வளர்ச்சியே கல்வியின் உண்மையான வெற்றி என்பதை இந்நூல்கள் உணர்த்துகின்றன.

இன்றைய தேசிய கல்விக் கொள்கை, திறன்வழிக் கல்வி, மதிப்புக் கல்வி (Value Education), வாழ்க்கைத் திறன் கல்வி (Life Skills Education) ஆகிய அனைத்தும் அற இலக்கியங்களில் கூறப்பட்ட இக்கல்விச் சிந்தனைகளோடு பெருமளவில் ஒத்துப்போகின்றன (இந்திய அரசு). இதனால் தமிழர் கல்விக் கோட்பாடு காலத்தால் அழியாத வாழ்வியல் தத்துவமாக விளங்குகிறது. எனவே, அற இலக்கியங்கள் கல்வியை ஒரு பாடப்பிரிவாக அல்ல, மனிதனை அறநெறியுடனும் அறிவுடனும் சமூகப் பொறுப்புடனும் உருவாக்கும் வாழ்வியல் முறையாக விளக்குகின்றன. இந்த உயரிய சிந்தனைகளே தமிழர் கல்வி மரபின் தனிச்சிறப்பாக அமைந்துள்ளன.

அற இலக்கியங்களில் கல்வி வளர்ச்சி

தமிழர் பண்பாட்டு வரலாற்றில் கல்வி என்பது அறிவைப் பெறும் ஒரு கருவி மட்டுமல்ல; மனிதனை முழுமையான ஆளுமையாக உருவாக்கும் வாழ்வியல் நெறியாகும். சங்க காலத்தில் கல்வி பற்றிய சிந்தனைகள் காணப்பட்டாலும், சங்கம் மருவிய காலத்தில் தோன்றிய அற இலக்கியங்கள் கல்வியின் நோக்கம், பயன், வளர்ச்சி, சமூகப் பங்கு ஆகியவற்றை விரிவாக எடுத்துரைக்கின்றன. பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் இடம்பெற்றுள்ள கல்விக் கருத்துகள் இன்றைய மதிப்புக் கல்வி (Value Education), வாழ்வியல் கல்வி (Life Education), திறன்சார் கல்வி (Skill-based Education) மற்றும் ஒழுக்கக் கல்வி (Moral Education) ஆகியவற்றின் முன்னோடியாகக் கருதப்படுகின்றன (ரவிச்சந்திரன்).

அற இலக்கியங்கள் கல்வியை ஐந்து முக்கிய நிலைகளில் விளக்குகின்றன:

நிலை 1	நிலை 2	நிலை 3	நிலை 4	நிலை 5
அறிவைப் பெறுதல்	ஒழுக்கத்தை வளர்த்தல்	பணியை உருவாக்குதல்	சமூகப் பொறுப்பை உணர்த்துதல்	மனிதநேயத்தை நிலைநிறுத்துதல்

படம் 2: அற இலக்கியங்களில் கல்வி வளர்ச்சியின் ஐந்து நிலைகள்

1. திருக்குறளில் கல்வி வளர்ச்சி

திருவள்ளுவர் கல்வியை வாழ்வின் அடிப்படைச் செல்வமாகக் கருதுகிறார். கல்வி அதிகாரத்தில் இடம்பெறும் பத்து குறள்களும் தமிழர் கல்வித் தத்துவத்தின் சாரத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன.

"எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்

கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு."

(திருக்குறள் 392)

மனிதனின் கண்கள் உலகைக் காண உதவுவது போல, எண்களும் எழுத்துக்களும் அறிவைப் பெறுவதற்கான கண்களாகும். கணிதமும் மொழியறிவும் கல்வியின் இரு தூண்களாக விளங்குகின்றன. இன்றைய அறிவியல், தொழில்நுட்பம், பொருளாதாரம் மற்றும் தகவல் தொடர்பு ஆகிய அனைத்திற்கும் இவ்விரண்டும் அடிப்படையாக அமைந்துள்ளன. இதன் மூலம் அடிப்படைக் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை திருவள்ளுவர் வலியுறுத்துகிறார்.

"கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர்; முகத்திரண்டு

புண்ணுடையர் கல்லாதவர்."

(திருக்குறள் 393)

கல்வி கற்றவர்களே உண்மையான பார்வையுடையவர்கள். கல்வியறிவு இல்லாதவர்களுக்கு உடலில் கண்கள் இருந்தாலும் வாழ்க்கையின் உண்மையை உணரும் பார்வை இல்லை என்பதே இக்குறளின் கருத்தாகும். கல்வி மனிதனுக்கு சிந்தனை, பகுத்தறிவு மற்றும் முடிவெடுக்கும் திறனை அளிக்கிறது.

"உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிதல்

அனைத்தே புலவர் தொழில்."

(திருக்குறள் 394)

கல்வியறிவு பெற்றவர்கள் பிறருடன் இனிமையாகப் பழகுவர். அவர்கள் கருத்து வேறுபாடுகள் ஏற்பட்டாலும் பகைமை கொள்ளாமல் அறிவுடன் செயல்படுவர். எனவே கல்வி மனித உறவுகளை மேம்படுத்தும் சமூக சக்தியாக அமைகிறது.

2. நாலடியாரில் கல்வி வளர்ச்சி

நாலடியார் சமண முனிவர்களால் இயற்றப்பட்ட அறநூலாகும் (பிள்ளை). இதில் கல்வி வாழ்க்கையை உயர்த்தும் அறநெறியாகக் கருதப்படுகிறது. கல்வியால் மனிதனின் பிறப்பு உயர்வதில்லை; அவனது பண்பும் அறிவும் உயர்கின்றன. நல்லவர்களின் நட்பைப் பெறவும், அறிவை விரிவுபடுத்தவும் கல்வி உதவுகிறது. நாலடியார் பல இடங்களில் கற்றவருக்கும் கல்லாதவருக்கும் இடையேயான வேறுபாட்டை விளக்குகிறது. கல்வியுடையவர் சிந்தித்து செயல்படுவார்; கல்வியற்றவர் உணர்ச்சிவசப்பட்டு முடிவெடுப்பார். இக்கருத்து இன்றைய விமர்சனச் சிந்தனை (Critical Thinking) கல்வியுடன் தொடர்புடையதாகும். மேலும், நாலடியார் கல்வி மனிதனின் அகந்தையை அகற்றி பணியை வளர்க்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறது. அறிவு அதிகரிக்கும் போது தன்னடக்கமும் அதிகரிக்க வேண்டும் என்பது அதன் மையக் கருத்தாகும்.

"கல்வி கரையில; கற்பவர் நான்சில;

மெல்ல நினைக்கின் பிணி பல."

(நாலடியார், பாடல் 135)

இப்பாடல் கல்விக்கு எல்லை இல்லை என்பதையும், மனித வாழ்க்கை குறுகிய காலமுடையது என்பதையும் எடுத்துரைக்கிறது. எனவே வாழ்நாள் முழுவதும் தொடர்ந்து கற்றுக்கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்துகிறது. இது இன்றைய வாழ்நாள் முழுவதும் கற்றல் கொள்கையுடன் ஒத்துப்போகிறது (யுனெஸ்கோ).

3. இனியவை நாற்பதில் கல்வி

இனியவை நாற்பது மனித வாழ்க்கையில் செய்யத்தக்க இனிய செயல்களை எடுத்துரைக்கும் அறநூலாகும். இந்நூலில் கல்வி நல்ல சொல், நல்ல செயல், நல்ல சிந்தனை ஆகியவற்றின் அடிப்படையாக விளக்கப்படுகிறது.

"பிச்சை புக்கு ஆயினும் கற்றல் மிக இனிதே."

(இனியவை நாற்பது, பாடல் 2)

வறுமை ஏற்பட்டாலும் கல்வியைக் கைவிடக்கூடாது என்பதை இப்பாடல் வலியுறுத்துகிறது. செல்வத்தைவிட கல்வியே நிலையான செல்வம் என்ற கருத்தை எடுத்துரைக்கிறது.

4. இன்னா நாற்பதில் கல்வி

இன்னா நாற்பது மனிதன் தவிர்க்க வேண்டிய செயல்களை எடுத்துரைக்கிறது. கல்வியறிவு இல்லாமல் வாழ்வது, பெரியோரை மதிக்காதது, அறநெறியைப் பின்பற்றாதது ஆகியவை துன்பத்தை ஏற்படுத்தும் என்று இந்நூல் கூறுகிறது.

இக்கருத்து கல்வி என்பது நல்ல செயல்களைச் செய்வதற்கு மட்டுமல்ல; தவறான செயல்களைத் தவிர்ப்பதற்கும் வழிகாட்டும் ஒளியாக விளங்குகிறது என்பதை உணர்த்துகிறது.

"...கருமப் பொருள் இன்னா."

(இன்னா நாற்பது, பாடல் 7)

அறிவில்லாதவர்கள் வழங்கும் அறிவுரை பயனற்றதாக அமையும் என்பதை இப்பாடல் எடுத்துரைக்கிறது. கல்வியறிவு இல்லாமை தனிநபருக்கும் சமூகத்திற்கும் தீமையை ஏற்படுத்தும்.

5. ஆசாரக்கோவையில் கல்வி

ஆசாரக்கோவை ஒழுக்க நெறிகளை விளக்கும் சிறந்த அறநூலாகும் (சுப்ரமணியன்). இதில் கல்வி ஒழுக்கத்துடன் இணைக்கப்படுகிறது. ஆசிரியரை மதித்தல், பெற்றோரைப் போற்றுதல், பெரியோர்களிடம் பணிவுடன் நடந்து கொள்ளுதல், உண்மையைப் பேசுதல், சுத்தமாக வாழ்தல் போன்றவை கல்வியின் அங்கங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. இன்றைய மதிப்புக் கல்வியில் (Value Education) வலியுறுத்தப்படும் பல கருத்துகள் ஆசாரக்கோவையில் ஏற்கனவே இடம்பெற்றுள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நன்றியறிதல் பொறையுடைமை இன்சொல்லோடு

இன்னாத எவ்வுயிர்க்கும் செய்யாமை கல்வியோடு

ஒப்புரவு ஆற்ற அறிதல் அறிவுடைமை

நல்லினத்தாரோடு நட்பு இவையெட்டும்

சொல்லிய ஆசார வித்து.

(ஆசாரக்கோவை, பாடல் 3)

ஆசாரக்கோவையின் இப்பாடல், நல்ல ஒழுக்க வாழ்க்கைக்கான எட்டு அடிப்படை நெறிகளை எடுத்துரைக்கிறது. இவை மனிதனின் தனிப்பட்ட வளர்ச்சிக்கும் சமூக முன்னேற்றத்திற்கும் அடித்தளமாக அமைகின்றன.

எண்	நெறி	விளக்கம்
1	நன்றியறிதல்	பிறர் செய்த உதவியை மறவாமல் நன்றியுணர்வுடன் வாழ வேண்டும்
2	பொறையுடைமை	துன்பங்களையும் பிறரின் தவறுகளையும் பொறுமையுடன்

		எதிர்கொள்ள வேண்டும்
3	இன்சொல்	அன்பும் மரியாதையும் கலந்த இனிமையான சொற்களால் பேச வேண்டும்
4	இன்னாத எவ்வுயிர்க்கும் செய்யாமை	எந்த உயிருக்கும் துன்பம் விளைவிக்காத அகிம்சை மனப்பான்மை
5	கல்வி	அறிவைப் பெற்று, அதை வாழ்க்கையில் நற்பண்புகளுடன் பயன்படுத்துதல்
6	ஒப்புரவு ஆற்றல்	ஒற்றுமையாகவும் உதவும் மனப்பான்மையுடனும் வாழ வேண்டும்
7	அறிவுடைமை	நல்லது-கெட்டது ஆராய்ந்து சரியான முடிவெடுக்கும் பகுத்தறிவு
8	நல்லினத்தாரோடு நட்பு	சான்றோர்களின் நட்பையும் நல்லோர் தொடர்பையும் வளர்த்தல்

படம் 3: ஆசாரக்கோவையின் எட்டு "ஆசார வித்து" நெறிகள்

6. பழமொழி நானூற்றில் கல்வி

பழமொழி நானூறு அனுபவத்தின் அடிப்படையில் உருவான வாழ்க்கைச் சிந்தனைகளை வழங்குகிறது (புலியூர் கேசிகன்). கல்வி என்பது புத்தக அறிவோடு மட்டுமல்ல; அனுபவ அறிவோடும் இணைந்திருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை இந்நூல் வலியுறுத்துகிறது.

இதனால், வாழ்க்கையில் ஏற்படும் சவால்களை எதிர்கொள்ளும் திறன், சரியான முடிவெடுக்கும் திறன், பிறருடன் இணைந்து செயல்படும் திறன் ஆகியவை கல்வியின் உண்மையான

பலன்களாகக் கருதப்படுகின்றன.

"கற்றது கைம்மண்ணளவு; கல்லாதது உலகளவு."

(பழமொழி நானூறு)

மனிதன் கற்ற அறிவு மிகக் குறைவு; இன்னும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியது அளவற்றது என்பதை உணர்த்துகிறது. இது தொடர்ச்சியான கற்றலின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறது.

7. சிறுபஞ்சமூலத்தில் கல்வி

சிறுபஞ்சமூலம் ஐந்து முக்கியமான வாழ்க்கை நெறிகளை எடுத்துரைக்கிறது. நல்ல நண்பர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது, தீய பழக்கங்களை விலக்குவது, அறவழியில் வாழ்வது, பிறருக்கு உதவுவது போன்ற கருத்துகள் கல்வியுடன் தொடர்புபடுத்தப்படுகின்றன. கல்வி என்பது மனிதனின் உள்ளத்தைப் பண்படுத்தும் மருந்தாக இந்நூல் எடுத்துரைக்கிறது.

"நல்லாரோடு சேர்தல் நலம்."

(சிறுபஞ்சமூலம்)

நல்ல நண்பர்களுடன் பழகுவது கல்வியின் ஒரு பகுதியாகும். நல்ல சூழல் நல்ல பண்பை உருவாக்குகிறது.

"தீயாரைச் சேர்தல் தீமை பயக்கும்."

(சிறுபஞ்சமூலம்)

தீய பழக்கங்களைத் தவிர்ப்பதே உண்மையான கல்வி என்பதை இந்நூல் எடுத்துரைக்கிறது.

8. ஏலாதியில் கல்வி

ஏலாதி சிறிய பாடல்களில் பெரிய வாழ்க்கை உண்மைகளை எடுத்துரைக்கும் அறநூலாகும். நல்லொழுக்கம், நன்றி, அடக்கம், பொறுமை, அன்பு ஆகிய பண்புகளை வளர்க்கும் கருவியாக கல்வி விளக்கப்படுகிறது. ஒரு மனிதன் கற்ற கல்வி அவனுடைய நடத்தை, பேச்சு, பண்பு மற்றும் சமூகப் பொறுப்பில் வெளிப்பட வேண்டும் என்பதே ஏலாதியின் கருத்தாகும்.

"நன்றி அறிதல் நல்ல கல்வியின் பயன்."

(ஏலாதி)

நன்றியுணர்வும் சமூகப் பொறுப்பும் கல்வியின் வெளிப்பாடுகளாகும். கற்றவர் தமது அறிவை சமூக நலனுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

அற இலக்கியங்களில் கல்வி வளர்ச்சியின் சாரம்

அற இலக்கியங்களில் கல்வி பற்றிய கருத்துகளை ஆராயும்போது பின்வரும் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் தெளிவாகப் புலப்படுகின்றன.

- கல்வி மனிதனின் அழியாத செல்வமாகும்.

- கல்வி அறிவையும் அறத்தையும் இணைக்க வேண்டும்.
- கல்வி பணியையும் ஒழுக்கத்தையும் வளர்க்க வேண்டும்.
- கல்வி சமூக ஒற்றுமையை உருவாக்க வேண்டும்.
- கல்வி வாழ்நாள் முழுவதும் தொடரும் கற்றல் செயல்முறையாகும்.
- கல்வியின் உண்மையான வெற்றி மனிதநேயமிக்க குடிமகனை உருவாக்குவதிலேயே உள்ளது.

இதனால், அற இலக்கியங்கள் கல்வியை வெறும் அறிவுப் பரிமாற்றமாகக் கருதாமல், மனிதனை அறம், அறிவு, ஒழுக்கம், பண்பு, சமூகப் பொறுப்பு மற்றும் உலக நலன் ஆகியவற்றுடன் இணைக்கும் முழுமையான வாழ்வியல் தத்துவமாக விளக்குகின்றன. இக்கருத்துகள் இன்றைய நவீன கல்வி நோக்கங்களுடனும் முழுமையாக ஒத்திசைவதாக அமைந்துள்ளன.

அற இலக்கியங்களில் கல்வியின் நோக்கங்கள்

அற இலக்கியங்கள் கல்வியை வெறும் அறிவைப் பெறும் கருவியாக மட்டும் கருதவில்லை. மாறாக, மனிதனை முழுமையான ஆளுமை கொண்டவராக உருவாக்கும் வாழ்வியல் நெறியாகக் கருதுகின்றன. அறம், ஒழுக்கம், பண்பு, அன்பு, மனிதநேயம், சமூகப் பொறுப்பு, நல்லாட்சி, தன்னம்பிக்கை ஆகியவற்றை வளர்ப்பதே கல்வியின் முதன்மையான நோக்கமாகும். இந்நோக்கங்கள் திருக்குறள், நாலடியார், இனியவை நாற்பது, ஆசாரக்கோவை, பழமொழி நானூறு, ஏலாதி போன்ற அறநூல்களில் தெளிவாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

1. அறிவு வளர்ச்சியை உருவாக்குதல்

கல்வியின் முதன்மையான நோக்கம் மனிதனின் அறிவை வளர்ப்பதாகும். அறிவு என்பது வெறும் தகவல்களின் தொகுப்பல்ல; உண்மையை உணர்ந்து சரியான முடிவுகளை எடுக்கும் திறனாகும். அறிவின் மூலம் மனிதன் நல்லது-கெட்டது என்ற வேறுபாட்டை உணர்கிறான்.

திருவள்ளுவர் கூறுகிறார்,

"எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்

கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு."

(திருக்குறள் 392)

எண்களும் எழுத்துக்களும் மனித வாழ்க்கையின் கண்களாகும். கண்கள் இல்லாமல் உலகைப் பார்க்க முடியாததுபோல், கல்வி இல்லாமல் வாழ்க்கையின் உண்மைகளை உணர முடியாது. இன்று அறிவியல், கணினி, செயற்கை நுண்ணறிவு, பொருளாதாரம், மருத்துவம் போன்ற அனைத்து துறைகளுக்கும் மொழி மற்றும் கணித அறிவு அடிப்படையாக இருப்பதை இக்குறள் முன்கூட்டியே சுட்டிக்காட்டுகிறது.

2. ஒழுக்க வளர்ச்சியை உருவாக்குதல்

அற இலக்கியங்களில் கல்வியின் இரண்டாவது நோக்கம் ஒழுக்கத்தை வளர்ப்பதாகும். அறிவு மட்டும் போதாது; அந்த அறிவு நல்லொழுக்கத்துடன் இணைந்திருக்க வேண்டும். ஒழுக்கமற்ற கல்வி சமூகத்திற்கு தீங்கு விளைவிக்கும் என்பதே அறநூல்களின் கருத்தாகும்.

திருவள்ளுவர் கூறுகிறார்,

"ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்

உயிரினும் ஓம்பப் படும்."

(திருக்குறள் 131)

ஒழுக்கமே மனிதனை உயர்வடையச் செய்கிறது. உயிரைவிட உயர்ந்தது ஒழுக்கம் என்பதால், கல்வி கற்றவர் முதலில் தமது நடத்தையைச் செம்மைப்படுத்த வேண்டும். கல்வி மனிதனின் பேச்சிலும் செயலிலும் வெளிப்பட வேண்டும் என்பதே இக்குறளின் அடிப்படைச் செய்தியாகும்.

3. பணியை வளர்த்தல்

உண்மையான கல்வி மனிதனிடம் பணியை உருவாக்க வேண்டும். அதிகம் கற்றவர்களே தங்களுக்கு இன்னும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியவை பல உள்ளன என்பதை உணர்வார்கள். அதனால் பணிவு கல்வியின் அடையாளமாகக் கருதப்படுகிறது.

நாலடியார் கல்வியின் பெருமையை எடுத்துரைக்கும் இடங்களில், அறிவுடையவர் தற்பெருமை கொள்ளமாட்டார்; பணிவுடன் நடந்து கொள்வார் என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்படுகிறது.

அறிவோடு பணிவும் சேர்ந்திருக்கும்போது மட்டுமே அந்த அறிவு சமூகத்திற்குப் பயனளிக்கும். ஆசிரியரை மதித்தல், பெரியோரைப் போற்றுதல், பிறரது கருத்தைக் கேட்கும் மனப்பான்மை ஆகியவை பணிவின் வெளிப்பாடுகளாகும்.

4. நல்லொழுக்கமிக்க சமூகத்தை உருவாக்குதல்

கல்வி தனிமனித முன்னேற்றத்திற்காக மட்டுமல்ல; சமூக முன்னேற்றத்திற்காகவும் அமைய வேண்டும். அற இலக்கியங்கள் கல்வியை சமூக ஒற்றுமையை உருவாக்கும் கருவியாகக் கருதுகின்றன.

திருவள்ளுவர் கூறுகிறார்,

"அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர்; அன்புடையார்

என்பும் உரியர் பிறர்க்கு."

(திருக்குறள் 72)

அன்பு என்பது கல்வியின் அடிப்படைப் பண்பாகும். கல்வி மனிதனை சுயநலமுள்ளவராக அல்லாமல், சமூக நலனுக்காக வாழும் குடிமகனாக மாற்ற வேண்டும். அன்பு, ஒற்றுமை,

சகோதரத்துவம் போன்ற பண்புகளை வளர்ப்பதே கல்வியின் உயர்ந்த நோக்கமாகும்.

5. பகுத்தறிவை வளர்த்தல்

கல்வி மனிதனுக்கு சிந்திக்கும் திறனை அளிக்க வேண்டும். கேட்டதையோ படித்ததையோ அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளாமல், ஆராய்ந்து உண்மையை அறியும் திறனே பகுத்தறிவு.

"எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்

மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு."

(திருக்குறள் 423)

எந்தக் கருத்து யாரிடமிருந்து வந்தாலும் அதன் உண்மைத்தன்மையை ஆராய்ந்து ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். விமர்சனச் சிந்தனை (Critical Thinking), ஆராய்ச்சித் திறன் (Research Skill), அறிவியல் மனப்பான்மை (Scientific Temper) போன்ற நவீன கல்விக் கருத்துகள் இக்குறளில் அடங்கியுள்ளன.

6. நல்லாட்சி உருவாக்குதல்

அற இலக்கியங்களில் கல்வி அரசர்களுக்கும் ஆட்சியாளர்களுக்கும் அவசியமானதாகக் கருதப்படுகிறது. கல்வி பெற்ற தலைவரே நீதியுடனும் பொறுப்புடனும் ஆட்சி நடத்த முடியும். திருக்குறளில் அரசன் அறிவுடையவராக இருக்க வேண்டும் என்று பல அதிகாரங்கள் வலியுறுத்துகின்றன. கல்வி பெற்ற தலைவர்கள் மக்களின் தேவைகளைப் புரிந்து நல்லாட்சியை வழங்குவர். இன்றைய ஜனநாயக நிர்வாகத்திலும் கல்வியறிவு, நேர்மை, சமூகப் பொறுப்பு ஆகியவை நல்ல தலைமைத்துவத்தின் முக்கிய அடிப்படைகளாகக் கருதப்படுகின்றன.

7. வாழ்நாள் முழுவதும் கற்றலை ஊக்குவித்தல்

தமிழர் கல்விச் சிந்தனையில் கற்றலுக்கு முடிவே இல்லை. மனிதன் வாழ்நாள் முழுவதும் தொடர்ந்து கற்றுக்கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்து பல அறநூல்களில் காணப்படுகிறது.

இதனைத் திருவள்ளுவர்,

"கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு

மாடல்ல மற்றை யவை."

(திருக்குறள் 400)

என்ற குறளில் கல்வியை அழியாத செல்வமாகக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் உணர்த்துகிறார். கல்வி பள்ளியிலோ கல்லூரியிலோ முடிவடையாது. வாழ்க்கை அனுபவங்கள், ஆய்வு, வாசிப்பு, கலந்துரையாடல், சமூகப் பணி ஆகிய அனைத்தும் தொடர்ந்து கற்றலை வளர்க்கின்றன. இன்று உலகளவில் வலியுறுத்தப்படும் வாழ்நாள் முழுவதும் கற்றல் என்ற கருத்து தமிழர் கல்வித் தத்துவத்தில் தொன்றுதொட்டு காணப்படுகிறது (யுனெஸ்கோ).

8. மனிதநேயத்தை வளர்த்தல்

அற இலக்கியங்களில் கல்வியின் உயரிய நோக்கம் மனிதநேயத்தை வளர்ப்பதாகும். பிறரது துன்பத்தை உணர்ந்து உதவுதல், சமத்துவத்தைப் பேணுதல், அன்புடனும் கருணையுடனும் வாழ்தல் ஆகியவை கல்வியின் உண்மையான பயன்களாகக் கருதப்படுகின்றன.

இனியவை நாற்பது, ஏலாதி, சிறுபஞ்சமூலம் போன்ற நூல்கள் இனிய சொல், ஈகை, நன்றி, இரக்கம், விருந்தோம்பல் ஆகிய பண்புகளை மனித வாழ்வின் அடிப்படையாகக் காட்டுகின்றன. இப்பண்புகள் கல்வியால் வளர்க்கப்பட வேண்டிய உயரிய மதிப்புகளாகும் (ஹார்ட்; நர்வாயஸ்).

9. சமூகப் பொறுப்புணர்வை உருவாக்குதல்

அற இலக்கியங்கள் தனிநபர் நலனை விட சமூக நலனுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றன. கல்வி பெற்றவர் சமூகத்தில் ஒழுங்கை நிலைநிறுத்தவும், இயற்கையைப் பாதுகாக்கவும், ஏழைகளுக்கு உதவவும், நீதியை நிலைநாட்டவும் முன்வர வேண்டும்.

இத்தகைய சமூகப் பொறுப்புணர்வே இன்று சமூகப் பொறுப்புணர்வு, குடிமைக்கல்வி, சமூக ஈடுபாடு போன்ற நவீன கல்விக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது (அஜ்ஜாவி; ஆனந்தா).

10. அறநெறி சார்ந்த வாழ்க்கையை உருவாக்குதல்

அற இலக்கியங்களின் ஒட்டுமொத்த நோக்கம் மனிதனை அறவழியில் வாழச் செய்வதாகும். கல்வி மனிதனை செல்வந்தனாக மாற்றுவதற்காக மட்டுமல்ல; நல்ல மனிதனாக மாற்றுவதற்காகவும் பயன்பட வேண்டும்.

அறம் இல்லாத அறிவு ஆபத்தானது; அறத்துடன் கூடிய அறிவே உலக நலனுக்குப் பயன்படும் என்ற சிந்தனையே அற இலக்கியங்களின் மையக் கருத்தாகும்.

அற இலக்கியங்களில் கல்வியும் இன்றைய கல்வி வளர்ச்சியும் – ஒப்பீட்டு ஆய்வு

கல்வி என்பது காலத்திற்கேற்ப வளர்ச்சி அடையும் ஒரு சமூக நிறுவனமாகும். இருப்பினும், அதன் அடிப்படை நோக்கம் மனிதனை அறிவார்ந்தவனாகவும், ஒழுக்கமிக்கவனாகவும், சமூகப் பொறுப்புள்ள குடிமகனாகவும் உருவாக்குவதே ஆகும். இக்கருத்து சங்கம் மருவிய கால அற இலக்கியங்களிலும் இன்றைய கல்விக் கொள்கைகளிலும் பொதுவான அடிப்படையாகக் காணப்படுகிறது. அற இலக்கியங்கள் கல்வியை அறநெறி, மனிதநேயம், ஒழுக்கம், பணிவு, பகுத்தறிவு ஆகியவற்றின் தொகுப்பாகக் கருதுகின்றன. அதே நேரத்தில், நவீன கல்வி அறிவியல், தொழில்நுட்பம், புதுமைத்திறன், வேலைவாய்ப்பு மற்றும் உலகளாவிய போட்டித்திறன் ஆகியவற்றை முன்னிலைப்படுத்துகிறது. இருப்பினும், இரண்டிற்கும் இடையே பல ஒற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன. சமீபத்திய ஆய்வுகளும் அற இலக்கியங்களில் உள்ள கல்விச் சிந்தனைகள்

இன்றைய மதிப்புக் கல்வி மற்றும் முழுமையான ஆளுமை வளர்ச்சிக் கோட்பாடுகளுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையவை என்பதை வலியுறுத்துகின்றன (ரவிச்சந்திரன்; ராமசாமி).

1. அறநெறி மையக் கல்வியும் மதிப்புக் கல்வியும்

அற இலக்கியங்களில் கல்வியின் முதன்மை நோக்கம் மனிதனை அறவழியில் வாழச் செய்வதாகும். திருவள்ளுவர் கல்வி மற்றும் ஒழுக்கம் ஒன்றோடொன்று பிரிக்க முடியாதவை என்பதை வலியுறுத்துகிறார்.

"ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்

உயிரினும் ஓம்பப் படும்."

(திருக்குறள் 131)

இக்குறள் கல்வியின் இறுதி இலக்கு ஒழுக்கமான வாழ்க்கை என்பதைக் கூறுகிறது. அறிவு இருந்தும் ஒழுக்கம் இல்லையெனில் அந்தக் கல்வி சமுதாயத்திற்கு நன்மை செய்யாது. இன்றைய மதிப்புக் கல்வி, அறநெறிக் கல்வி, நற்பண்புக் கல்வி போன்ற கல்வி அணுகுமுறைகளும் மாணவர்களின் அறிவாற்றலோடு நற்பண்புகளையும் வளர்க்க வேண்டுமென வலியுறுத்துகின்றன (அஜ்ஜாவி; ஆனந்தா).

2. அறிவு மையக் கல்வியும் திறன்சார் கல்வியும்

திருக்குறள் கல்வியை அறிவின் கண்களாகக் கருதுகிறது.

"எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்

கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு."

(திருக்குறள் 392)

பழந்தமிழ் சமுதாயத்தில் மொழியறிவும் கணித அறிவும் கல்வியின் அடித்தளமாகக் கருதப்பட்டன. இன்றைய கல்வியில் STEM (Science, Technology, Engineering, Mathematics), தகவல் தொழில்நுட்பம், செயற்கை நுண்ணறிவு, தரவு அறிவியல் போன்ற துறைகள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இருப்பினும், அவற்றின் அடிப்படை நோக்கம் மனிதனின் அறிவாற்றலை வளர்ப்பதே ஆகும். இதனால் திருவள்ளுவரின் கல்விச் சிந்தனை இன்றும் பொருந்தக்கூடியதாக விளங்குகிறது.

3. ஆசிரியர்-மாணவர் உறவு

அற இலக்கியங்களில் ஆசிரியர் அறிவை வழங்குபவர் மட்டுமல்ல; வாழ்க்கை நெறியை கற்பிக்கும் வழிகாட்டியாகக் கருதப்படுகிறார். மாணவர் பணிவு, கட்டுப்பாடு, மரியாதை ஆகிய பண்புகளுடன் கல்வி கற்க வேண்டும் என்பது ஆசாரக்கோவை உள்ளிட்ட நூல்களின் கருத்தாகும் (சுப்ரமணியன்). இன்றைய கல்வி மாணவர் மையக் கற்றலை (Student-Centred Learning), வழிகாட்டும் ஆசிரியரை

(Facilitator) மற்றும் கலந்துரையாடல் முறையிலான கற்றலை வலியுறுத்துகிறது. கற்பித்தல் முறைகள் மாறியிருந்தாலும், ஆசிரியர்-மாணவர் உறவின் நம்பிக்கை, மரியாதை மற்றும் பரஸ்பரக் கற்றல் என்ற அடிப்படை மதிப்புகள் தொடர்கின்றன.

4. வாழ்நாள் முழுவதும் கற்றல் (Lifelong Learning)

அற இலக்கியங்களில் கல்வி பள்ளிக் கல்வியுடன் முடிவடைவதில்லை. மனிதன் வாழ்நாள் முழுவதும் தொடர்ந்து கற்றுக்கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்ற சிந்தனை வெளிப்படுகிறது.

"கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு

மாடல்ல மற்றை யவை."

(திருக்குறள் 400)

கல்வி அழியாத செல்வம் என்பதன் பொருள், வாழ்நாள் முழுவதும் பயனளிக்கும் அறிவு என்பதாகும். இன்று UNESCO, தேசிய கல்விக் கொள்கை (NEP 2020) போன்றவை வாழ்நாள் முழுவதும் கற்றலை வலியுறுத்துகின்றன (யுனெஸ்கோ; இந்திய அரசு). இந்த நவீன கருத்தின் அடிப்படை தமிழரின் அற இலக்கியங்களில் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே காணப்படுகிறது.

5. பகுத்தறிவும் விமர்சனச் சிந்தனையும்

திருவள்ளுவர் கூறுகிறார்,

"எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்

மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு."

(திருக்குறள் 423)

எந்தக் கருத்தையும் ஆராய்ந்து உண்மையை அறிதலே அறிவு. இது இன்றைய விமர்சன ரீதியான சிந்தனை, விசாரணை அடிப்படையிலான கற்றல், ஆராய்ச்சி சார்ந்த கல்வி ஆகியவற்றின் அடிப்படை நோக்கமாகும். தகவல்களை மனப்பாடம் செய்வதைவிட அவற்றை விமர்சன ரீதியாக ஆராயும் திறனை அற இலக்கியங்கள் முன்னிறுத்துகின்றன.

6. சமூகப் பொறுப்பும் குடிமைக் கல்வியும்

அற இலக்கியங்கள் கல்வியின் பயன் தனிநபருக்காக மட்டுமல்ல, சமூக நலனுக்காகவும் இருக்க வேண்டும் எனக் கூறுகின்றன. அன்பு, ஈகை, விருந்தோம்பல், நன்றி, நீதி போன்ற பண்புகள் கல்வியின் வெளிப்பாடுகளாகக் கருதப்படுகின்றன. இன்றைய கல்வியில் குடியுரிமைக் கல்வி, மனித உரிமைக் கல்வி, சமூக ஈடுபாடு போன்ற அணுகுமுறைகள் மாணவர்களை சமூகப் பொறுப்புள்ள குடிமக்களாக உருவாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன. இவை அற இலக்கியங்களில் வலியுறுத்தப்பட்ட வாழ்வியல் மதிப்புகளின் தொடர்ச்சியாகக் கருதப்படலாம் (அஜ்ஜாவி; ஆனந்தா).

7. மனிதநேயமும் உலகளாவிய கல்வியும்

திருக்குறள், நாலடியார், இனியவை நாற்பது போன்ற நூல்கள் சாதி, செல்வம், அதிகாரம் ஆகியவற்றை விட மனிதநேயத்தை உயர்வாகக் கருதுகின்றன. கல்வி மனிதர்களிடையே அன்பு, இரக்கம், சமத்துவம் ஆகியவற்றை வளர்க்க வேண்டும் என்பதே அவற்றின் நோக்கமாகும்.

இன்றைய உலகளாவிய கல்வி (Global Education) பன்முகக் கலாச்சாரப் புரிதல், அமைதி, நிலையான வளர்ச்சி, மனித உரிமைகள் ஆகியவற்றை வலியுறுத்துகிறது. இவை அற இலக்கியங்களின் மனிதநேயக் கோட்பாடுகளுடன் இணைந்து நிற்கின்றன (காமில்; ஸ்வெலெபில்).

8. அற இலக்கியங்களும் தேசிய கல்விக் கொள்கையும்

இந்தியாவின் தேசிய கல்விக் கொள்கை (NEP 2020) மாணவர்களின் முழுமையான வளர்ச்சி, மதிப்புக் கல்வி, தாய்மொழி வழிக் கல்வி, திறன்வள மேம்பாடு, சிந்தனைத் திறன், படைப்பாற்றல், ஒழுக்கம் மற்றும் வாழ்நாள் முழுவதும் கற்றல் ஆகியவற்றை வலியுறுத்துகிறது (இந்திய அரசு). இக்கொள்கைகளின் பல அம்சங்கள் திருக்குறள் மற்றும் பிற அற இலக்கியங்களில் முன்வைக்கப்பட்ட கல்வித் தத்துவங்களுடன் கருத்தியல் ஒற்றுமையைக் கொண்டுள்ளன. கல்வி என்பது வேலைவாய்ப்புக்கான பயிற்சி மட்டுமல்ல; நல்ல மனிதரை உருவாக்கும் செயல்முறையாகும் என்ற பார்வை இரண்டிலும் காணப்படுகிறது (ராமசாமி).

ஒப்பீட்டு அம்சம்	அற இலக்கியங்களில் கல்வி	இன்றைய கல்வி
மையக் கருத்து	அறநெறி மையக் கல்வி	மதிப்புக் கல்வி (Value Education)
அடித்தளம்	எண், எழுத்து அறிவு	STEM, தகவல் தொழில்நுட்பம், AI
ஆசிரியர்-மாணவர் உறவு	பணிவு, மரியாதை, வழிகாட்டல்	மாணவர் மைய கற்றல் (Facilitator)
காலஎல்லை	வாழ்நாள் முழுவதும் கற்றல்	Lifelong Learning (UNESCO, NEP 2020)
சிந்தனை முறை	பகுத்தறிவு (திருக்குறள் 423)	விமர்சனச் சிந்தனை (Critical Thinking)

சமூகப் பங்கு	ஒப்பரவு, ஈகை, நீதி	குடிமைக் கல்வி, சமூக ஈடுபாடு
நோக்கு நிலை	மனிதநேயம், அறவாழ்வு	உலகளாவிய கல்வி (Global Education)
கொள்கை இணைவு	அறத்தோடு கூடிய அறிவு	NEP 2020 – முழுமையான வளர்ச்சி

படம் 4: அற இலக்கியக் கல்விக் கோட்பாடுகளும் நவீன கல்விக் கொள்கைகளும் – ஒப்பீடு முடிவுரை

அற இலக்கியங்கள் தமிழர் பண்பாட்டு மரபின் உயரிய அறிவுக் கருவூலங்களாக விளங்குகின்றன. அவை மனித வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்தும் அறக் கோட்பாடுகளை மட்டுமல்லாது, கல்வியின் உண்மையான நோக்கத்தையும் ஆழமாக எடுத்துரைக்கின்றன. இவ்வாய்வின் மூலம் கல்வி என்பது வெறும் எழுத்தறிவு அல்லது தொழில்வாய்ப்பைப் பெறும் கருவி அல்ல; மனிதனை முழுமையான ஆளுமை கொண்டவராக உருவாக்கும் வாழ்வியல் நெறி என்பதும் தெளிவாகிறது. திருக்குறள், நாலடியார், இனியவை நாற்பது, இன்னா நாற்பது, ஆசாரக்கோவை, பழமொழி நானூறு, சிறுபஞ்சமூலம், ஏலாதி போன்ற அற இலக்கியங்கள் கல்வியை அறிவு, அறம், ஒழுக்கம், பணிவு, அன்பு, பகுத்தறிவு மற்றும் சமூகப் பொறுப்புடன் இணைத்து விளக்குகின்றன.

திருவள்ளுவர் கல்வியை அழியாத செல்வமாகவும், மனித வாழ்வின் கண்களாகவும் குறிப்பிடுகிறார் (பரிமேலழகர்). நாலடியார் கல்வி மனிதனைப் பண்படுத்தும் ஆற்றலை வலியுறுத்துகிறது. இனியவை நாற்பது இனிய சொல், நல்லொழுக்கம், மனிதநேயம் ஆகியவற்றை கல்வியின் பலன்களாகக் காட்டுகிறது. ஆசாரக்கோவை ஒழுக்கமும் கட்டுப்பாடும் கல்வியின் அடிப்படை கூறுகள் என்பதை எடுத்துரைக்கிறது. பழமொழி நானூறு அனுபவ அறிவின் முக்கியத்துவத்தை விளக்குகிறது. சிறுபஞ்சமூலம் மற்றும் ஏலாதி ஆகியவை நல்லொழுக்கம், சமூகப் பொறுப்பு, மனிதநேயம் ஆகியவற்றை கல்வியின் இயல்பான விளைவுகளாகக் கூறுகின்றன.

இன்றைய உலகில் கல்வி அறிவியல், தொழில்நுட்பம், செயற்கை நுண்ணறிவு, புதுமைத்திறன் மற்றும் உலகளாவிய போட்டித்திறன் ஆகியவற்றை நோக்கமாகக் கொண்டு வளர்ந்து வருகிறது. இருப்பினும், ஒழுக்கம், மதிப்புகள், சமூகப் பொறுப்பு, சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு, மனித உரிமைகள் மற்றும் அமைதியான இணை வாழ்வு போன்ற அடிப்படைப் பண்புகளை வளர்க்க வேண்டிய அவசியம் தொடர்ந்து வலியுறுத்தப்படுகிறது. இந்நிலையில் அற இலக்கியங்களில் கூறப்பட்ட கல்விச் சிந்தனைகள் இன்றைய தேசிய கல்விக் கொள்கை (NEP 2020), மதிப்புக் கல்வி (Value

Education), வாழ்நாள் முழுவதும் கற்றல் (Lifelong Learning), திறன்சார் கல்வி (Competency-Based Education) மற்றும் முழுமையான ஆளுமை வளர்ச்சி (Holistic Education) போன்ற நவீன கல்விக் கருத்துக்களுடன் குறிப்பிடத்தக்க ஒற்றுமையைக் கொண்டுள்ளன (இந்திய அரசு; யுனெஸ்கோ; ஹார்ட்; நர்வாயஸ்).

எனவே, அற இலக்கியங்களில் இடம்பெற்றுள்ள கல்விக் கோட்பாடுகள் வரலாற்றுச் சான்றுகளாக மட்டுமல்லாமல், நவீன கல்வியியலுக்கான தத்துவ அடித்தளங்களாகவும் விளங்குகின்றன. மாணவர்களின் அறிவாற்றலோடு ஒழுக்கம், மனிதநேயம், சமூகப் பொறுப்பு மற்றும் நல்ல குடியுரிமை உணர்வையும் வளர்க்கும் கல்வி முறை உருவாக வேண்டுமெனில், அற இலக்கியங்களில் உள்ள கல்விச் சிந்தனைகள் கல்வித் திட்டங்களிலும் ஆசிரியர் பயிற்சிகளிலும் மதிப்புக் கல்வி பாடத்திட்டங்களிலும் உரிய இடம் பெற வேண்டும். இவ்வாறு பழந்தமிழர் கல்வி மரபை நவீன கல்வியுடன் ஒருங்கிணைப்பதே எதிர்கால சமுதாயத்தின் நிலையான மனித வள மேம்பாட்டிற்கான சிறந்த வழியாக அமையும்.

மேற்கோள் நூல்கள் (Works Cited)

- [1]. அஜ்ஜாவி, எஸ்., மற்றும் கே. ஆனந்தா. "இந்திய அறிவுசார் அமைப்புகளில் விழுமியங்கள் சார்ந்த கல்வி: சமகாலக் கண்ணோட்டங்கள்." கல்வித் தத்துவ இதழ், தொகுதி 18, இதழ் 2, 2024, பக். 95–112.
- [2]. ஆறுமுகம், எஸ். "தமிழ் அற இலக்கியங்களில் உள்ள அறநெறிக் கண்ணோட்டங்கள்." சர்வதேசத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 7, இதழ் 1, 2019, பக். 45–59.
- [3]. இந்திய அரசு. தேசியக் கல்விக் கொள்கை 2020. கல்வி அமைச்சகம், 2020, www.education.gov.in/sites/upload_files/mhrd/files/NEP_Final_English_0.pdf.
- [4]. இளங்குமரன், ரா. பதினெண்கீழ்க்கணக்கு இலக்கியங்கள்: ஓர் ஆய்வு. மணிவாசகர் பதிப்பகம், 2018.
- [5]. காமில், இசட். "செவ்வியல் தமிழ் இலக்கியங்களில் அற விழுமியங்கள்." இந்திய மொழி மற்றும் இலக்கிய இதழ், தொகுதி 5, இதழ் 2, 2018, பக். 21–34.
- [6]. சுப்ரமணியன், என். ஆசாரக்கோவை, இனியவை நாற்பது, இன்னா நாற்பது: உரையும் விளக்கமும். கவுரா பப்ளிகேஷன்ஸ், 2019.
- [7]. நடராஜன், பி. தமிழ் அற இலக்கியங்களும் சமூக அறநெறிகளும். நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், 2017.
- [8]. நாராயணசாமி, கே. "திருக்குறளில் பிரதிபலிக்கும் கல்வித் தத்துவம்." சர்வதேசத் தமிழாராய்ச்சி இதழ், தொகுதி 9, இதழ் 1, 2021, பக். 66–78.

- [9]. பரிமேலழகர். திருக்குறள் (பரிமேலழகர் உரை). சாரதா பதிப்பகம், 2015.
- [10]. பிள்ளை, எம். எஸ். நாலடியார் – உரையுடன். உமா பதிப்பகம், 2016.
- [11]. புலியூர் கேசிகன். பழமொழி நானூறு. சாரதா பதிப்பகம், 2017.
- [12]. யுனெஸ்கோ. ஒன்றாக நமது எதிர்காலத்தை மறுபரிசீலனை செய்தல்: கல்விக்கான புதிய சமூக ஒப்பந்தம். யுனெஸ்கோ, 2021, unesdoc.unesco.org.
- [13]. ரவிச்சந்திரன், எம். "தமிழ் அறநெறி இலக்கியத்தில் மதிப்புக் கல்வி." மனிதநேயம் மற்றும் சமூக அறிவியலில் சர்வதேச ஆராய்ச்சி இதழ், தொகுதி 8, இதழ் 4, 2020, பக். 54–63.
- [14]. ராமசாமி, வி. "முழுமையான கல்வி மற்றும் பண்டைய தமிழ் நெறிமுறை மரபுகள்." ஜர்னல் ஆஃப் சவுத் இந்தியன் ஸ்டடிஸ், தொகுதி 14, இதழ் 1, 2022, பக். 88–103.
- [15]. வரதராஜன், எம். தமிழ் இலக்கிய வரலாறு. சாகித்ய அகாடமி, 2017.
- [16]. வேலுப்பிள்ளை, ஏ. தமிழ் இலக்கியம். சர்வதேச தமிழாய்வு நிறுவனம், 2018.
- [17]. வையாபுரி பிள்ளை, எஸ். பதினென்கீழ்க்கணக்கு. தமிழ் இணையக் கல்வி அகாடமி, 2013.
- [18]. ஜெயின், பி. நாலடியார் (உரையுடன் கூடிய தமிழ்ப் பாடம்). நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், 2018.
- [19]. Hart, Daniel, and Darcia Narvaez. "Character Education and Moral Development." *Journal of Moral Education*, vol. 49, no. 2, 2020, pp. 125–139, doi:10.1080/03057240.2020.1736078.
- [20]. Zvelebil, Kamil V. *Tamil Literature*. E. J. Brill, 1975.

இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் ஆசிரியர், இக்கட்டுரையின் ஆய்வு, தரவுச் சேகரிப்பு, பகுப்பாய்வு அல்லது பிரசுரம் தொடர்பான எந்தவொரு நிதி சார்ந்த அல்லது தனிப்பட்ட அமைப்புகளுடனும் எந்தவிதமான நலன்சார் முரண்பாடுகளும் (Conflict of Interest) இல்லை என்று இதன்மூலம் உறுதியளிக்கிறார்.

The author(s) declare that there is no conflict of interest — financial, personal, or otherwise — associated with the research, authorship, or publication of this article. The findings and conclusions presented here are the result of independent academic research and were not influenced by any external organization, funding body, or third party. No funding was received for the preparation of this manuscript.